

Pobuna šepavih patki u Berlinu: glazba povijesti svira negdje drugdje

Njemačka kancelarka Angela Merkel. Foto: Europska narodna stranka

Helga Zepp-LaRouche, predsjednica njemačke političke stranke Pokret solidarnosti za građanska prava (BüSo), napisano za novine Neue Solidarität i prevedeno s njemačkog.

Veliki valovi histerije među krugovima tvrdokornih *Atlanticista* i masovnih medija, koji su se već razmahali metlama prije američkih izbora, dosegli su besprimjernu mjeru nakon Trumpove pobjede, pa nam daju klinički uvid u umno stanje i razumijevanje demokracije tih ljudi. Očigledno oni bi radije imali predsjednicu Hillary Clinton i III. svjetski rat kao rezultat njene objavljene politike glede Sirije, nego moguće poboljšanje rusko-američkih odnosa, koji su neophodni za uspostavu svjetskog mira i postizanja pozitivnih rješenja za Siriju i Ukrajinu.

Stvarno je upečatljivo: Nakon što je odbačeni predsjednik Obama uspio naći tri dana za boravak u berlinskom hotelu *Adlonu* i večerati i razgovarati sa svojom prijateljicom Angelom Merkel, pa zatim održati mini-samit sa samoimenovom „Šestorkom“, njih dvoje odlučili su – zajedno s drugim vođama država – produžiti sankcije Rusiji za još jednu godinu. Ti ne-baš-tako-sigurni drugi bili su francuski predsjednik François Holland (7% popularnosti), talijanski premijer Matteo Renzi (vjerojatni gubitnik na talijanskom referendumu 4. prosinca), španjolski premijer Mariano Rajoy (privremeni vođa manjinske vlade), i nesretna britanska premijerka Theresa May. Dvojbeno je da će oni pridonijeti koheziji u Euu tim potezom kojim su sebe postavili za direktorat EUa, a zatim proglasili mjeru kojoj se protivi polovica zemalja članica EUa.

Ova samoimenovana Šestorka izgleda još nije shvatila da je njihova varijanta neoliberalne politike, na osnovi sukobljavanja s Rusijom i Kinom, nadglasana glasovanjem *Brexita* u lipnju i u nedavnim predsjedničkim izborima u SADu. Nisu shvatili da su se razvile prilike u transatlantskom svijetu koje je evocirao Američki proglas neovisnosti: to jest, ako vlade postanu „destruktivne“ „glede ciljeva“ njihova mandata – izričito, da budu jamac neotuđivih prava na život, slobodu i potragu za srećom – onda narod ima pravo, odnosno doista „mu je dužnost“ preinačiti ili poništiti takvu vladu. „Dugi trak povreda i prisvajanja“ nabrojanih u Proglasu neovisnosti točno odgovara onom što su ti ljudi koje je Hillary Clinton tako prezirno „košarom bijednika“, pretrpjeli od politike Obame – povrede, prisvajanja koja nisu željeli da se nastave pod predsjednicom Hillary Clinton.

Samoimenovana Šestorka, i iznad svega, do kraja poludjeli članovi medija, koji se sami zaziru od izjavljivanja prijatni Trumpu, prerušenih u humor, toliko su zarobljeni unutar vlastite ideologije da ne mogu shvatiti dimenziju prirodnog zakona ove revolucije.

No ipak, *New York Times* objavio je 18. studenog članak na prvoj strani pod naslovom „Ideja veličine Trumpa za novog predsjednika: Izgradi nešto nadahnjujuće“. *Times* je ispravno rekao, da Trump može jedino ujediniti zemlju ako dovede pred javnost investicije u velike infrastrukturne projekte, koji su kao takvi zanemareni zadnjih desetljeća. Mora izgraditi modernu verziju Franklin Delano Rooseveltov *Golden Gate* most, *Hooverovu* branu i *Lincolnov* tunel. Zatim su „(ne)slavne novine“ nabrojile Rooseveltove najpoznatije projekte. No članak je, razvidno, daleko ispod programa Lyndona LaRouchea, koji je 2015. objavio prijedlog izgradnje *Novog puta svile* u SADu – program izgradnje infrastrukture velikih razmjera i ponovne industrijalizacije – koji bi pripojio SAD *Svjetskom kopnenom mostu*.

Samit APECa

U međuvremenu, „win-win“ suradnja u razvoju *Novog puta svile* kreće naprijed golemim koracima. To jest prevladavajuća tema samita *Azija-Pacifik-ekonomska suradnja* (APEC) u Limi, glavnom gradu Perua, 19.-20. studenog, u kojem sudjeluju kineski predsjednik Xi Jinping i ruski predsjednik Vladimir Putin, kao i premijer Japana Shinzo Abe, i na kojem oni također održavaju bilateralne sastanke. Abe se sastao s izabranin predsjednikom Trumpom prije toga, i posvjedočio o njegovim izvrsnim odlikama kao vođe.

Predsjednik Xi bio je u državnoj posjeti Ekvadoru prije APEC samita, a bit će i u državnim posjetama Peruu i Čileu kasnije. Predsjednik Xi i predsjednik Ekvadora Rafael Correa ugovorili su „Sveobuhvatno strateško partnerstvo“ dviju nacija, obuhvaćajući regularnu, opsežnu razmjenu i suradnju na širokom polju. Tu su pojačana produktivna ulaganja, razvoj ekonomskih i trgovinskih odnosa, ekonomska suradnja i suradnja u znanosti i tehnologiji. Kina je već pružala izdašnu pomoć u obnovi zgrada i područja razrušenih u snažnom potresu u travnju ove godine.

Predsjednik Correa rječito se zahvalio Kini, naglasivši da su ove dvije zemlje istih mišljenja. Kina želi postaviti svoju ekonomiju na temelj inovacija; Ekvador nastoji razvijati se iz prilika izvoznika dobara u ekonomiju znanja. Bez financija Kine i prijenosa tehnologije, to ne bi bilo moguće. U zajedničkoj izjavi obvezali su se raditi

zajedno na ostvarenju velikih projekata na području nafte, plina, rudarstva, infrastrukture, upravljanja vodosustavima, komunikacija, financijskog sektora, poljoprivrede, petrokemijske proizvodnje, brodarstva, metalurgije, proizvodnje papira i izgradnje novog grada znanosti. U svom govoru predsjednik Correa naglasio je da je državna posjeta predsjednika Xi-a najvažniji događaj u povijesti Ekvadora. Možete li si zamisliti kancelarku Merkel kako odlazi u Grčku s takvim programom? Vjerojatno ne. Ministar financija Wolfgang Schäuble razbjesnio se kad ga je novinar pitao o djelomičnom olakšanju duga –kao što je učinio na bankarskoj konferenciji u Frankfurtu – i zatim propovijeda o tome kako su Grci živjeli iznad svojih mogućnosti. I to, nakon što je *Trojkin*a politika stezanja kaiša otjerala 45% Grka ispod granice siromaštva. Politika transatlantskog sektora nije „win-win“, već „izgubi-izgubi“ – osim ako je netko, jasno, bankar ili izvršni direktor. ... [Poslije neuspjelih Obaminih trgovinskih dogovora] na dnevnom redu su planovi koje je izradila Kina, uključivo *Slobodno trgovačko područje Azija-Pacifik (FTAAP)* i *Regionalno sveobuhvatno partnerstvo (RECEP)*.

U odgovoru na neodgovorne medijske članke o trgovinskim ruski i kineski glasnogovornici naglasili su da im cilj ni u kojem slučaju nije isključiti ili izolirati SAD. Xinhua je citirala glasnogovornika kineskog MVPa Geng Šuanga koji je rekao da Kina neće preuzeti vodeću ulogu u FTAAPu ili RCEPu i da trgovinski ugovori sadrže prijedloge zajedničkog rada, a ne jedan protiv drugog. Suprotnost s Obaminim „SAD propisuje pravila“ ne može biti jasniji.

Druga važna tema razgovora na sastanku APECa je izgradnja bioceanske željeznice od Brazila do Perua, od Atlantika do Pacifika, koja će se također izgraditi uz kinesku pomoć, i čija konstrukcija je važan korak prema infrastrukturnom razvoju kontinenta Latinske Amerike.

Kontrast dviju paradigma, „win-win“ perspektive *Novog puta svile* naspram „vrednota zajednice Zapada“ Obame i Merkelice, ne može biti očiglednija. U prvoj, nacije rade za zajedničku korist svog zajedničkog razloga. U drugoj, mnogo se govori o demokraciji, slobodi, i ljudskim pravima, no zaglušna tišina prati napade bespilotnim letjelicama, promjeni režima legitimnih vlada uz pomoć terorističkih skupina, potpuni tajni nadzor, i političke mjere stezanja kaiša koje skraćuju život.

Kao što je Abraham Lincoln jednom rekao: „Možete varati neke ljude sve vrijeme, i sve ljude neko vrijeme. No ne možete varati sve ljude sve vrijeme.“

Krajnje je vrijeme da se Njemačka liši stiska fantazije imperijalne nadmoći, bilo da je diktiraju Washington i London, ili izvedenica (toga) „Više Europe“. Budućnost čovječanstva može jedino ležati u potpuno novoj paradigmi koja služi interesima *jednog* čovječanstva i poštivanja međunarodnog zakona – paradigmi kojom se može razviti stvaralački potencijal svakog ljudskog bića na planetu. I točno zbog tog moramo surađivati s *Novim putem svile*.

20. studeni 2016.